జాతీయ రక్షణనిధికై తెలుగు సినిమా
తారలు ప్రదర్శించిన నాటికలు యువ
పఠితలకు ఈ సంచికలో సమర్పిస్తున్నాం.

— ఎడిటర్.

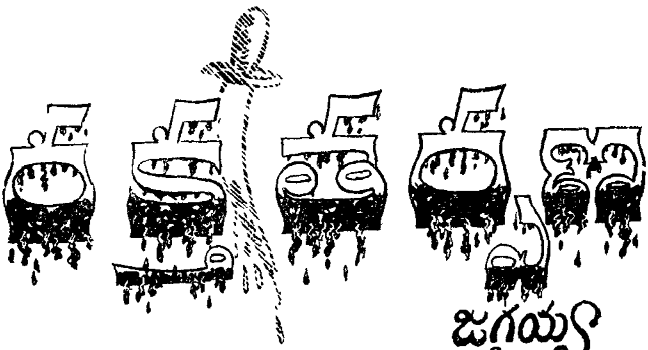

(నాటిక)

జగ్గయ్య

ప్రదర్శనమున పాల్గొన్నవారు

శ్రీ జగ్గయ్య	జగ్గా
శ్రీ గుమ్మడి	తండ్రి
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజ్యం	తల్లి
కుమారి జమున	మూనీ

[నీఫా ప్రాంతం. బొందిలా సమీపంలో ఒక కుగ్రామం. చైనావాళ్లు మీదికొచ్చిపడుతున్నారనే వార్తలతో జనంలో ఉద్రేకం బయలుదేరింది. పౌరజనమంతా ఖాళీచేసి సురక్షిత స్థానాలకు వెళ్ళవలసిందిగా — భారత సైనిక కార్యాలయం ఆదేశించింది.

ఆ వూళ్ళో ఒక ఇల్లు; చిన్న సంసారం. ఓ వైపున నులకమంచంమీద ముసలి తండ్రి కూచొని, దగ్గుతో బాధపడుతూంటాడు. మంచానికి కొంచం ఇవతలగా తల్లి- హుక్కాలోకి ఆకులు నూరి - కూరుతూ వుంటుంది. మంచానికి వెనగ్గా 'మూనీ' (కోడలు) నిలబడి — ముసలివాడి వీపుమీద వేన్నీళ్ళ కాపడం పెడుతూ ఉంటుంది.

క్షణం సేపయ్యాక — వంటింటి లోపల్నుంచి 'జగ్గా' ప్రవేశిస్తాడు ఆ ముసలి దంపతుల కత నొక్కడే కొడుకు - బయటికి వెళ్ళడంకోసం దుస్తులూ, పరికరాలూ సర్దుకుంటూంటాడు. కాస్సేపు ఎవ్వరూ మాట్లాడరు. దూరంగా ఒకటి రెండు గొఱ్ఱెల అరుపులు వినిపిస్తాయి.]

జగ్గా. బాబా! ఇప్పటికైనా నా మాట వినరా?

తండ్రి: ఏమిట్రా నువ్వనేది? అది జరగనిపని.

తల్లి: జగ్గా! ఇన్నేళ్ళనుంచీ లేనిభయం— ఇప్పుడే మొచ్చిందిరా? ఎక్కడో

ముక్కూ, మొహం తెలియని చోటి కెళ్ళమంటే ఎట్లారా ?

జ : అదికాదమ్మా ! చీనీవాళ్ళు కందిరీగ ల్లాగా కమ్ముకొస్తున్నారు. ఏ క్షణంలోవచ్చి పడతారో చెప్పలేం. వాళ్ళు మనుషులు కాదమ్మా ! రాక్ష సులు–మీ రందరూ ఇక్కడేవుంటే, ఏంముప్పు ముంచుకొస్తుందో ఎవరికి తెలుసు ?

తం ఏమిట్రా ముంచుకొచ్చేది ? ఏ చీనీ వాళ్లైతే మట్టుకు, మమ్మల్నేం జేస్తార్రా ?

జ అదికాదు బాబా ! వాళ్ళెంత కిరాత కులో మీకు తెలియదు నెత్తురు రుచి మరిగిన చిఱతపులుల్లాగా, మనుషుల ప్రాణాలతో చెలగాటమాడ్డం వాళ్ళకి సరదా ! అందుకే ముసలీ ముతకా, ఆడవాళ్ళూ అందరూ మైదానాలకి పోయి తలదాచుకోటం మంచిదని, సర్కారువాళ్ళు కూడా చాటింపేశారు. మీరింత మొండిపట్టుపట్టి, ఇక్కడుండి చేసేదేమిటి చెప్పండి ?

(ఇంతలో మూనీ వేన్నీళ్ళకుండ తీసుకుని లోపలి కెళ్తుంది.)

తం : జగ్గా ? అయితే మాకు పిరికిమందు పోస్తావట్రా ? ఎవడైనా ఎన్ని గుండెల్తో ఈ ఇంట్లో అడుగుపెడ తాడ్రా ? ఒరేయ్ ! వొంటికి ముసలి తనం వొచ్చినా, ఈ నరాల్లో ఇంకా సత్తువ చావలేదురా ! హుం, కొండ జాతిలోపుట్టి, ఎవడో పచ్చమెకానికి భయపడి, పారిపొమ్మంటా వంట్రా ?... (దగ్గు) ... ఇహ మాట్టాడక. మాకేం ఫరవాలేదులే ? నువ్వెళ్ళిరా !

త : చూడు నాయనా ! ఉన్న ఊరూ, కన్న తల్లీ అన్నారు. తాతముత్తాతల నాటినుంచీ – ఈ గడ్డమీద పుట్టాం, పెరిగాం. ఈ నాటికి పరాయాళ్ళకి పాలుమాలి, నమ్ముకున్న నేలకి· నీళ్లొదులుకోమంటావా ? ... నీకు తెలియదు జగతా ! ఈ కొండలూ, ఈ వాగులూ, ఈ గాలీ, ఈ వెలుతురూ – ఇవేరా మన బతుకులు ! ఈ పేగుముడి తెంచుకొని – ఎక్కడి కెళ్ళమంటావురా ? గుప్పెడుప్రాణాల కోసం – కోటిజన్మలఋణం – కూల దొయ్యమంటావా ?

(మూనీ మెల్లగా ప్రవేశించి, ఉన్నితకిలీ తిప్పుతుంటుంది.)

జ : అమ్మా ! నేనుచెప్పేది మీకర్థం కావడంలేదు. నాకుమాత్రం పుట్టిన గడ్డమీద మమకారంలేదా ? దాన్ని కాపాడుకోడానికేగా, నేను బయలు దేరిందీ ? ఆ చీనీవాళ్ళని చిత్రవధ చేసి, దేశాన్నీ, గౌరవాన్నీ, నిల బెట్టుకోడానికేగా మేమంతా దండులో చేరుతున్నది ? మారక్తాన్ని ధార పోసైనాసరే, ఆ దుర్మార్గులకి బుద్ధి చెప్పాలనేగా –

మూ (మధ్యలో అందుకుంది) ఏమండీ, మీరు బయటచేసేపని- మేముఇంట్లో వుండి చేయకూడదా ?

జ (ఆశ్చర్యంతో) మూనీ ! (దగ్గర కెళ్తాడు)

మూ అవును మమ్మల్నందర్నీ ఇల్లూ, వాకిలీ విడిచిపెట్టి, ఎందుకు వెళ్ళ మంటున్నారు ? మా ప్రాణాల్నీ, దేశాన్నీ మేముమాత్రం కాపాడుకో లేమా ?

జ కాదు మూనీ ! మేమంతా యువ కులం. అది మా కర్తవ్యం. మేం బ్రతికుండగా మీకే అపాయం రాకూడదు. అందుకే మిమ్మల్ని సుర క్షితమైన చోటికి వెళ్ళమంటున్నాను.

మూ పుట్టినచోటుకంటె రక్షణ వేరే ఎక్కడుంటుంది? కష్టమో, సుఖమో మీతోనే పంచుకుంటాం. చావో బ్రతుకో ఇక్కడే తేల్చుకుంటాం.

తం బాగా చెప్పావమ్మా !...ఒరేయ్ జగతా ! నువ్వెన్ని చెప్పినా మేం మాత్రం మా బొందిలో ప్రాణ ముండగా ఊరువిడిచి వెళ్ళేదిలేదు... ఇదుగో, మీకుర్రాళ్లందరూ దండులో చేరి దూరాన యుద్ధంచేస్తుంటే—మా ముసలీ, ముతకా ఇక్కడేవుండి- ఊరు కాపాడుకుంటాంరా ! తెలి సిందా ?

త అవును నాయనా ! కష్టమొచ్చి నప్పుడే కలిసినిలబడాలి.

మూ : ఏమండీ ! ఈ దేశం-మనకి దేవు డిచ్చిన వరం ! ఇదే మనదేవళం ! ఇందులో అడుగుపెట్టే హక్కు- బయటివాడికిలేదు. ఎవరైనా దీన్ని అపవిత్రం చెయ్యాలనుకుంటే- వాళ్ళని అడ్డుకునే హక్కూ, బాధ్యతా మీకెంత ఉందో, మాకూ అంతే వుంది !...అయినరోజున అనుభ వించి, కానిరోజున కాలదన్నిపోతే దేవుడు మాత్రం క్షమిస్తాడా ? మమ్మల్ని గురించి మీరేం భయపడ కండి...మీ ధర్మాన్ని మీరు నెర వేర్చండి.

జ : (అందరివంకా చూస్తాడు) సరే మీకే ఆపదా రాకూడదనే ఆదుర్దాతో ఇంతదూరం చెప్పానేగాని, మీరంతా ధైర్యంతో నిలబడితే—నాకుమాత్రం ఆనందంకాదూ ? ... కాని మూనీ మీరు మాత్రం చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఆ కసాయి వాళ్ళు ఎప్పుడు ఏ మూలనుంచి విరుచుకు పడతారో చెప్పలేం.

తం : జగతా ! ఇట్లారా ! (జగ్తా తండ్రి దగ్గర కెళ్తాడు.)

జ : ఏం బాబా !

తం : ఇప్పుడు మీరంతా ఎటువైపు కెళ్తున్నార్రా ?

జ : తూరుపు మూలగా పదిమైళ్ళ దూరంలో చీనీవాళ్ళు మజిలీచేశారట బాబా ! మేమంతా రహస్యంగా

అక్కడికెళ్ళి — వాళ్ళను మట్టు పెడతాం. మన కుర్రవాళ్ళమందరం యాభై మందిదాకా ఉన్నాం. ఈ జట్టుకి నేనే సరదార్ని బాబా!

తం. భేష్! (మెల్లగా లేచి నిలబడి, కొడుకు రెండు బుజాలూ పట్టు కుంటాడు) జగతా! మనం కొండ జాతివాళ్ళం. ఎవరికీ, ఎన్నడూ ఏ అపకారంచేసి ఎరగం. అలాంటి మన గుండెల్లో చీనీ వాళ్ళు అన్యాయంగా చిచ్చుపెట్టటాని కొచ్చారు. వాళ్ళమీద బాగా కసితీర్చుకో! కొండ జాతి వీరుడివనిపించుకో!... (మెల్లగా తన తలగడక్రింద ఉన్న కత్తి తీస్తాడు.) ఇదిగో! ఇది నా తండ్రి నాకిచ్చిపోయాడు. ఇవేళ నేను నీకిస్తున్నాను. (కత్తి ఇస్తాడు) నువ్వొక్కడున్నా, ఇది తల్లిలాగా నిన్ను కాపాడుతుంది!

[జగ్గా కత్తితీసి బొడ్లో దోపుకుంటాడు. తండ్రివంక తేరిపార చూస్తాడు.]

జ: బాబా! (అని తండ్రిని కౌగలించుకుంటాడు. ముసలివాడికి ఉద్రేకంలో దగ్గుతెర వస్తుంది.)

[ఈలోపుగా తల్లి వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది. మూనీమాత్రం ఓరగా నిలబడివుంది.]

జ: మూనీ! (అంటూ దగ్గరకొస్తాడు)

మూ: (అతని గుండెల్లో తలదాచుకుంటుంది కళ్ళు చెమ్మగిలతాయి.)

జ: మూనీ! అమ్మనీ, బాబానీ జాగర్తగా చూసుకో! నీదే బాధ్యత (మూనీ మాట్లాడదు. ఆమెను లేవదీసి) మూనీ! ఇంత సేపూ నాకు ధైర్యం చెప్పి, నువ్వు దిగులు పడతావేం?

మూ (లేతగానవ్వి) దిగులుకాదండీ మీ మనసులో దీవెనలందుకుంటు న్నాను

జ: (బుగ్గలునొక్కి) పిచ్చీ! (తనమీద వున్న రుమాలుతీసి, మూనీ మెళ్ళో ముడివేస్తాడు) మనిద్దరి మధ్యా ఎడతెగని బంధానికిది గుర్తు!

మూ: (ఆనందంగా కళ్ళు మూసుకుని) మీ మూనీ ఎప్పుడూ మీతోనే ఉంటుంది ఎన్నిజన్మలకైనా మీలోనే ఉంటుంది! (కాళ్ళకు నమస్కరిస్తుంది)

(జగ్గా ఆమెను లేవనెత్తుతుండగా, తల్లి చేతిలో ఒకచిన్నమూటతో తిరిగివస్తుంది.)

జ. అమ్మా! (అని తల్లిదగ్గర కొస్తాడు)

త. బాబూ! ఇందు! (మూట అందిస్తుంది.)

జ: ఏమిటమ్మా యిది?

త: దారిలో ఆకలైతే తింటానికినాలుగు రొట్టెలూ, దుంపలూ మూటకట్టాలే

జ. (నవ్వి) ఏంటమ్మా నీపిచ్చి! యుద్ధాని కెళ్ళేవాళ్ళకు ఒక్కపూట తిండి మూట గట్టియిస్తే — అయిపోతుందామ్మా?

త. ఇప్పుడట్లాగే అంటావులే నాయనా నీ కడుపునా ఒకకాయకాస్తే — అప్పుడు తెలుస్తుంది. (జగ్గా, మూనీ ఒకి

రొకరు చూసుకుంటారు మాసీ సిగ్గు పడుతుంది

జ వెళ్లొస్తానమ్మా

త మంచిది నాయనా! కులాసాగా తిరిగిరా!

(జగ్గా తల్లికాళ్ళకు నమస్కారంచేసి రెండడు గులు ముందుకువేస్తాడు)

త : (కొడుకుని ఆపుతూ) జగ్గా !

జ : ఏమ్మా !

త : (తనమెళ్ళోఉన్న పెద్దపూసలదండ తీసి కొడుకుమెళ్ళో తగిలిస్తుంది.) నిదట్లోనైనాసరే – ఇది మెళ్ళోనుంచి తియ్యబోకు బాబూ !

జ : అలాగేనమ్మా ! మూనీ – వస్తా బాబా !

(జగ్గా బయటికి వెళ్తుండగా, ముగ్గురూ మెల్లగా ముందుకుసాగి . ఆ వైపే చూస్తుంటారు.)

* * *

(అదేచోటు. ముసలివాడు మంచంమీద కూచుని రొట్టెలు తింటూంటాడు. మూనీ ప్రక్కనే నిల్చొని ఉంటుంది. బయట తలుపులువేసి ఉన్నాయి.)

మూనీ : బాబా ! బయటెక్కడా మనిషి అలికిడి వినపడటంలేదు. ఉత్తరపు వేపునుంచి చీనీవాళ్ళు పొలిమేరదాటి వొచ్చేశారంట బాబా ! ఊళ్ళో ఎక్కడ వాళ్ళక్కడ తలుపులు బంద్ చేసుకున్నారు.

తం : ఫరవాలేదులే అమ్మా ! వాళ్ళువచ్చి మాత్రం ఇక్కడేం నిభాయించు కుంటారు ?

మూ : ఏమో బాబా ! తూర్పుకోనల కెళ్ళిన మనవాళ్ళకబురూ తెలియలేదు!

తం : పిచ్చితల్లీ ! వాళ్ళకేవమ్మా ! పిడుగుల్నీ కూడా పిండి చేసు కొస్తారు !...అది సరేగాని – ఇందా కెప్పుడో బయటకుపోయింది మీ అత్త ! ఇంకా రాలేదేం ?

మూ : నేనూ అందుకే ఎదురు చూస్తున్నాను బాబా ! గొఱ్ఱెల్ని సర్దు కొస్తానని వెళ్ళింది. చాలాసేపయింది. ఈ పాటి కొస్తూండాలి.

(అంటూ లోపలికి వెళ్ళబోతూండగా, బయట తలుపు కొట్టినచప్పుడు.)

మూ . (ఆగి) అదిగో అత్తయ్య వొచ్చినట్టుంది.

(వెళ్ళి తలుపుతీస్తుంది. ఒక్కసారిగా మూనీ 'ఆ'అని కొయ్యబారిపోయింది. తుపాకి గురిపెట్టి ఒక చైనా సైనికుడు లోనికివచ్చి – వెంటనే తలుపు గడియవేశాడు. మూనీ భయంతో ఒక్కొక్క అడుగే వెనక్కు వేసుకుంటూవచ్చి – మంచం ప్రక్కన ఆగి పోయింది.)

తం : (ఏమీతోచని కోపంతో) ఏయ్ ! ఎవరునువ్వు ? ఏంపని నీకిక్కడ ?

చై : ష్...(మాట్లాడకూడదని సైగచేసి, తుపాకీ గురిపెట్టి – నాలుగుమూలలూ వెతుకుతాడు. వంటింటి గుమ్మందగ్గర క్షణంనిలబడి లోనికి తేరిపార చూస్తాడు. ఒకమూల జగతాజోళ్ళూ, లాగూ కనిపిస్తాయి. వాటివంకే చైనా వాడు పరీక్షగా చూస్తూంటాడు)

తం : ఏయ్ ! ఏమిటీ దౌర్జన్యం ? (లేస్తాడు)

[చైనావాడు మాట్లాడడు.]

తం : మాట్లాడవేం ? (గద్దిస్తాడు)

చైనా : ష్ !...(దగ్గరకెళ్తాడు. జగ

బట్టలవంకా అతనివంకా అర్ధ
యుక్తంగా చూస్తాడు)

తం ఏమిటీ చొరబడిరావటం పో
బయటికి!

[చైనావాడు మళ్ళీ 'ష్'అంటూ ముసలివాడి
భుజంమీద చెయ్యివేసి నొక్కుతాడు అతను
కూలబడతాడు]

తం (కోపంతో) రేయ్! ఎవడను
కున్నావురా నువ్వు—నడు బయటకి

చై (ఒక్క అదటున ముందరున్న
రొట్టెల మూకుడు ఎగరకొట్తాడు)
ఖామోష్! కహా(—కహా(—
జవాన్—జవాన్ లోగ్—కహా(

తం ఆ—ఇక్కడ ఇక్కడ కుర్రవా
ళ్ళెవరున్నారు? లేరే? ముసలివాళ్లం
మేమూ ఆ పిల్లాతప్ప ఇంకెవ్వరూ
లేరు

చై ఝూటా! తుమ్ తుమారా
బేటా—కహా(?

తం మా మా అబ్బాయా? లేడే
లేడు, ఎవ్వరూ లేరు!

చై ష్! కబడ్‌దార్! ఏ—ఏ (బట్టలు
చూపిస్తాడు) మాలుమ్ మాలుమ్
గా(వ్‌మే(జవాన్ ఏక్ నహీ హై
కహా(?. కహా(గయా?

తం ఏమో ఊళ్ళో సంగతులు నాకు
తెలియవు తెలిసినా నీకు చెప్పాల్సిన
అవసరంలేదు

చై ఏయ్! నై బోల్తే? నై?

తం చెప్పను

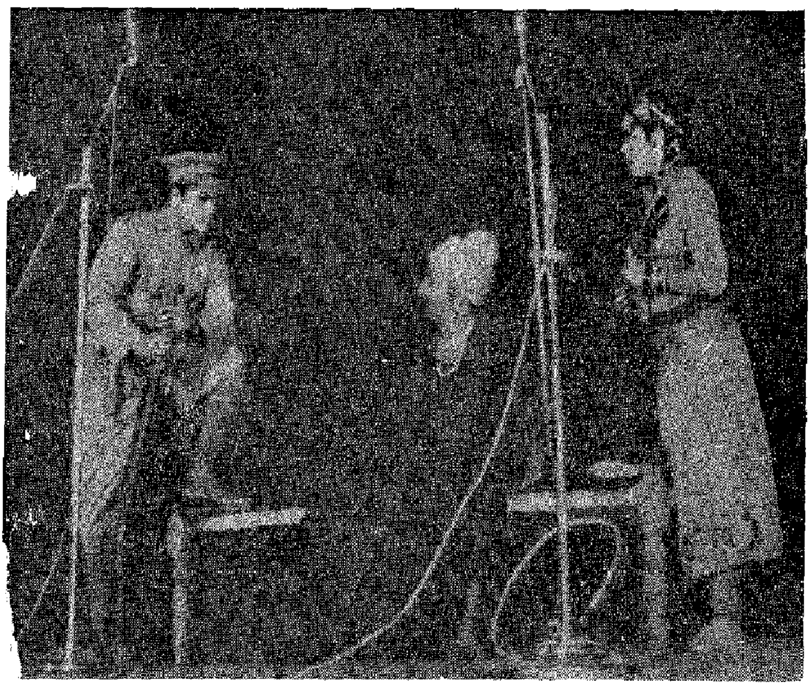

చై : బద్మాష్ ! (అని గట్టిగా లెంపకాయ కొడతాడు)

మూ : బాబా ! (అని అరుస్తుంది.)

తం : దుర్మార్గుడా ! ఎన్నిగుండెల్రా నీకు ? కాని దేశంనుంచి వచ్చి, మా గడ్డమీద కాలు బెట్టి – మా మీదే దౌర్జన్యం చేస్తావట్రా ? నీచుడా ! నీవంటి తోడేళ్ళ బెదిరింపులకు లొంగిపోయేఘటంకాదురా ఇది ? మీ తుపాకులకు జడిసిపోయి, మా దేశాన్నీ, మా భవిష్యత్తునీ మీపాదాల ముందు పరదాలుగా పరుస్తామనుకున్నారట్రా ? అది జరగనిపని. ఎన్నటికీ జరగనిపని.

చైనా . అయ్ ! (తుపాకీ ఝళిపిస్తాడు.)

తం : ఏంచేస్తావురా పిరికిపందా ! దొంగతనంగా ఇళ్ళల్లో జొరబడి – ఏపాప మెరుగని అమాయకుల్ని హింసించుకుతినే నువ్వా ఒక మనిషివేనా ? పైగా మాకుర్రవాళ్ళ ఆచోకీ నీకు చెప్పాలా ! చెపితే ఏం జేస్తావురా ? వాళ్ళనికూడా వెన్నుపోటుపొడుస్తావా కిరాతకుడా ! అదిమాత్రం నీతరంకాదు – ఇదిగో చెప్తున్నాను విను. వాళ్ళఉనికి తెలుసుకోవటం మీవల్లకాదు. మీ చీనీ పిశాచాల్ని చిత్రవధ చెయ్యడానికే వాళ్ళంతా పొంచుకుని ఉన్నారు. మీ అహంకారాన్నీ, అత్యాచారాన్నీ, కత్తిపోటుతో కప్పిపెట్టడానికే కంకణం కట్టుకున్నారు. మీ అందరికీ చావు తప్పదురా ! చావుతప్పదు.

(ముసలివాడు ఉద్రేకంతో మంచంప్రక్కనే ఉన్న కర్రతీసి – బలంగా చైనావాణ్ణికొడతాడు చైనావాడు రెండుచేతుల్తో కర్రపట్టుకుని మెలికవేసి – ముసలివాణ్ణి తోసేస్తాడు. ముసలివాడు మంచంమీద పడిపోతాడు. అపుకోలేని దగ్గు. మూనీ "బాబా" అని దగ్గరకు పరిగెత్తుతుంది. కాని చైనావాడు కర్కశంగా అవతలికి తోసేస్తాడు. నావాడు చైమంచంమీదగుడ్డ తీసుకుని ముసలివాడిచేతులు వెనక్కి విరిచి కడతాడు.)

చై : బోల్...వోలోగ్ కహాఁహై ! భారత్ ఫౌజ్ కహాఁ ? ...బోల్

తం : (ఆయాసంతో) చెప్పను...చచ్చినా చెప్పను...

చై : నై : ... నై ? ... (తుపాకీ మడమఎత్తి డొక్కలో ఒక్కపోటు పొడుస్తాడు.)

తం : ఆఁ ! (పెద్దమూలుగు – ప్రాణాలు కడబట్టిపోతాయి. నోటివెంట రక్తం చిమ్ముతుంది.)

మూ : బాబా ! (అని వెర్రిగా వెళ్ళి కావలించుకుంటుంది.)

చై : ఏయ్ !... బోలో ... బోలో నైతో ...మర్‌నా... దేఖా ? మై చీనీ...చీనీ... కబడ్‌దార్ !

తం : (ఆవేశంతో)నా...నా ప్రాణాలు పోయినా ఫరవాలేదు. కాని... నా బిడ్డలకీ... నాదేశానికీ మాత్రం ద్రోహం చెయ్యలేను...

చై : (కోపంతో) క్యా? (మళ్ళీ తుపాకితో పొడుస్తాడు.)

(మూనీ ఈ నరకం చూడలేకపోతుంది పరిగెత్తి వాణ్ణి ఆపుతుంది.)

మూ : సిపయ్యా!....ఎందుకొయన్నలా హింసిస్తావు?...మనుషుల ప్రాణాలు తియ్యడమే నీకు సరదా అయితే, నన్ను చంపు...నన్ను చంపు!

చై : అచ్ఛా! తూ...బోలేగా? తూ బోలేగా?

మూ : ఆ! ఎక్కడున్నారో చెప్పాలా?... నాకంఠలో ప్రాణంపుండగా అది జరగదు — జరగదు.

చై . క్యా?

మూ : సిపయ్యా! నిన్ను రక్షించమని కోరడంలేదు. నీదయా దాక్షిణ్యాలు మా కక్కరలేదు...కాని...కాని... అలా ముసలివాణ్ణి పట్టుకుని నరక యాతన పెట్టడం మనుషులు చేసేపని కాదు.

చై . చూ....బోల్....బోల్ నేసే..... తుంకోఛోడేగా...ఈనాంమిలేగా!... సైతో మరేగా...

మూ : ఛీ! నీ బెదిరింపులకు లొంగి ప్రాణాలకు భయపడి మంగళ సూత్రాన్ని మసిచేసుకోమంటావా? కన్నవాళ్ళకీ, కట్టుకున్న వాళ్ళకీ దూరమై, కళ్ళల్లో ప్రాణాలు నిలుపు కొని, దేశంకోసం తెగించి పోరాడే కర్మవీరుల్ని నీకు పట్టివ్వమంటావా? చలిలో ఆకలితో సగమైపోయి. అహో రాత్రాలూ అగ్నితపస్సు చేస్తున్న త్యాగమూర్తుల్ని మీకు బలిచెయ్యమంటావా?... మీ లాగా మాజాతి నీతిమాలిందను కున్నావా?

చై : చుప్ రహో! (ఒక్క తో పు తోస్తాడు. క్రుంగిపోతున్న ముసలి వాణ్ణి గట్టిగా కదిలిస్తాడు.) ఏయ్ బుఢా!

మూ : ఆగు (కోపంతో) నువ్వు పశువ్వి! పిశాచానివి! నీ ఆగడాన్ని ఆపలే మనుకుంటున్నావా? జాగ్రత్త! ఇంకొక్కసారి చేయి పైకెత్తావా, నీ ప్రాణాలు నీకు దక్కవు!

(చైనావాడు ఒక్కుచిట్లించి చూస్తాడు. ఉన్నట్టుండి వికటంగా నవ్వుతాడు.)

మూ : ఏమిటానవ్వు? నీతి, నిజాయితీలేని నీ పౌరుషానికి సిగ్గుపడక — నవ్వుతా వెందుకు?

చై . (వికారంగా) అచ్ఛా..తూ అచ్ఛా.. ఔరత్ అచ్ఛా!...హ్హా హ్హా హ్హా హ్హా! (మూనీ చెయ్యిబట్టి లాగుతాడు. మూనీ పెనగులాడుతుంది. కొద్ది క్షణాల్లో — బలవంతంగా చెయ్యి విడిపించుకుంటుంది.)

మూ : (ఉగ్రురాలై) ఛీ! చండాలుడా! నేను దిక్కులేని దాన్ననుకున్నా వేమో! నీ పశుబలానికి ఆయుధబలం అండనుకున్నావేమో! పొరపాటు— ఆడదాని ఒంటిమీద చెయ్యి వేసి బ్రతికిపోలేవురా నీచుడా! ఆడదాని

కన్యాయం జరిగితే, ఆడది ఆగ్ర హిస్తే-ఆ అగ్నిశిఖల్లో నువ్వేకాదు, నీ జాతీ, నీ దేశంకూడా ఇంధనమై, సర్వనాశనమై పోతారు...జాగ్రత్త !

చై : హహహహహహహహ ? (వికటాట్ట హాసం చేస్తూ మళ్ళీ ఆమెను పట్టుకుంటాడు. విడిపించుకోడానికి మూనీ శతవిధాల ప్రయత్నిస్తుంది. చెయ్యి గట్టిగా కొరుకుతుంది. గోళ్ళతో గీరుతుంది. చైనావాడు పట్టువదలడు. బలంగా మొహంమీద కొడతాడు. మూనికి కళ్ళు తిరుగుతాయి. నీరసపడిన మూనీని-చైనావాడు లోనికిలాక్కెడు తుంటాడు. మూనీ బలహీనంగా పెనగులాడుతూనే ఉంటుంది. ''బాబా'' ''బాబా''అని ఆక్రోశిస్తుంది. దాదాపు స్పృహ లేని స్థితిలోవున్న ముసలివాడీ పిలుపుకి ఉలిక్కిపడి లేస్తాడు- అర్థంచేసుకుంటాడు. లేని బలాన్నంతా కూడగట్టుకుని ఉద్రే కంతో ఉరుకుతాడు.)

తం : ఒరేయ్-పాపీ ! తుచ్ఛుడా ! రేయ్ !

[నాలుగడుగులు వేసేసరికి తూలిపడిపోతాడు. వెనక్కి విరిచికట్టిన చేతులు విడిపించుకోటా నికి విఫల ప్రయత్నాలుచేస్తాడు. ఇంతలో లోపల్నుంచి భయంకరమైన కేకవినిపిస్తుంది]

తం ; (అదిరిపడతాడు) మూనీ ! మూనీ ! తల్లీ మూనీ !

[ఉద్రేకం ఉప్పొంగేసరికి-ఒక్కసారిగా అత నికి దగ్గు ముంచుకొస్తుంది. నోటివెంట నెత్తురు ధారపడుతుంది. కాళ్లు తేలిపోతాయి. భయాందోళనలతో వెనక్కి వెనక్కి తగ్గి నడుస్తూ-ఆఖరిసారిగా "మూనీ"అని కలవ రించి పడిపోతాడు - శాశ్వతంగా కళ్లు మూస్తాడు.]

[రెండు క్షణాలతర్వాత బయటనుంచి తల్లి ప్రవేశిస్తుంది. మంచం మీద పడిపోయిన భర్తనుచూసి గతుక్కుమంటుంది.]

త : అయ్యో ! అయ్యో ! ఏమండీ ! ఏమండీ ! ఏమిటిది ?...(దగ్గరకెళ్ళి పట్టుకుంటుంది. చేతికట్లు విప్పు తుంది-)ఆఁ—భగవంతుడా ! ఇంత లోనే ఇంత అన్యాయం జేశావా?... నేనెవరికేం పాపం జేశానని, నాకీ చిచ్చుపెట్టావు తండ్రీ ? (కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తుంది) ... మూనీ ... మూనీ... ?

(చైనావాడు లోపల్నుంచి ఒకరొట్టె విరు చుకుతింటూ మెల్లగా వస్తాడు. వాడి బూట్ల చప్పుడికి - తల్లి తలెత్తిచూస్తుంది. నిర్ఘాంత పోతుంది. చైనావాడు తాపీగా - ఒకపీట లాక్కుని కూచుంటాడు. తల్లి దుఃఖమంతా కోపంగా మారుతుంది.]

త : ఆఁ !...చీనీ సిపాయి...నువ్వా !... నువ్వు...నువ్వు... లోపలికెలా వచ్చావ్ ? నీకెవరిచ్చారీ అధికారం ? నువ్వు ... (ఒకసారి ముసలివాడి శవానికేసి చూస్తుంది, అకస్మాత్తుగా అర్థమైంది.) నీ పనా ఇది ?...నువ్వు చేసిన దురాగతమా? ...పాపకర్ముడా ...కుక్కలాగా ఇంట్లోకొచ్చి, కరిచి

చంపుతావా? ఒంటరిగాళ్ళను చేసి, పొట్టన పెట్టుకుంటావా?

(చైనావాడు నిర్లక్ష్యంగా నవ్వుతాడు.)

ఛీ... మగాడిలాగా ఎదురుపడి పడు. వాళ్ళతో పోట్లాడలేక - ఏ తోడూలేని ముసలివాళ్ళమీద నీ కసి తీర్చుకుంటావా? పల్లెత్తు అపకారం చెయ్యనివాళ్ళని చంపి పచ్చినెత్తురు తాగుతావా? ... కిరాతకుడా? రక్తానికి రక్తమే బదులు... నీనెత్తుర కళ్ళ జూస్తాను.

(వెర్రి ఆవేశంతో చైనావాడి మీదకుదూకి వాడి మొలలో ఉన్న కత్తిలాక్కొని పొడవబోతుంది. చీనావాడు ఆమె చెయ్యివిరిచి - కిందకు తోస్తాడు. ఆమె పడిలేస్తుంది.)

త : పాపిష్ఠీ! ఛండాలుడా (అని కత్తి చీనావాడిమీదకు విసరబోతుంది. అతడు ఛటాలున రివాల్వరుతీసి కాలుస్తాడు. ఆమె పెద్దకేకవేసి - చచ్చిపడిపోతుంది;

అదేసమయానికివంటింటిగుమ్మం దగ్గర మూనీ ప్రత్యక్షమౌతుంది. జుట్టంతా చెదిరిపోయి మనిషి భయంకరంగా ఉంటుంది. తలమీద దెబ్బ తగిలి - నొసటిమీదికి నెత్తురుకారుతూంటుంది. ఆదృశ్యాన్ని చూసిన మూనీ కోపంతో వణకిపోతుంది. పరుగెత్తుకెళ్ళి - చేతిలో వున్న కత్తితో చైనావాడివీపుమీద పొడుస్తుంది వాడుపెద్దగా అరిచిలేవబోయే లోపల - వెర్రి ఆవేశంతో - ఆ కత్తితో ఎన్నిపోట్లు పొడిచిందో లెక్కలేదు చైనావాడు కళ్లుతేలవేసి- కిందకొరిగిపోతాడు.

మూనీ తల్లిదగ్గరకు పరిగెత్తుతుంది. "అత్తా" అని ఆక్రోశిస్తుంది - అంతానెత్తురు! ముసలివాణ్ణి చూస్తుంది. "బాబా" అని బావురుమంటుంది. కొంతసేపటికి ఏడుపుతో అలిసిపోతుంది. కళ్లు ఎండిపోతాయి నిర్జీవప్రతిమలాగాశూన్యదృక్కులతో నాలుగడుగులు ముందుకు వేసింది. మెడలో జగతావేసిన రుమాలు చేతికి తగిలింది. మెల్లగా దానివంక చూసింది. ఒక్కసారిగా దుఃఖం పొంగి పైకొచ్చింది. ఆపుకోలేక వెనక్కి పరిగెత్తి వంటింటి గుమ్మం మీద పడిపోయింది.]

(రెండుక్షణాలు నిశ్శబ్దం.)

[మెల్లగా తలుపు తెరుచుకుని జగ్గా ప్రవేశించాడు. కాలికి గుండు దెబ్బ తగిలి కుంటుతున్నాడు. చేతిలో జాతీయపతాక - భుజానికొకతుపాకీ.

మనిషి దస్సిపోయివున్నాడు. లోప లికి రాగానే తలుపులుమూసి ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచాడు. చుట్టూ ఉన్న భయంకర వాతావరణం అతడు పరి శీలించనేలేదు.]

(మామూలు ధోరణిలో) అమ్మా నేను వచ్చేశాను అమ్మా. అక్కడ చీనీ పటాలాన్నంతటినీ సఫా చేసేశాం. నేనొక్కణ్ణే అయిదుగురు చీనీవాళ్ళను చంపేశాను. ఇదిగో చూడు! ఈ తుపాకీ వాళ్ళదే! ... మన జెండాకూడా అక్కడ ఎగ రేశాం! ... (నొప్పితో) అమ్మా! .. ఏం లేదమ్మా! చిన్నదెబ్బ తగిలింది. అంతే! అయితేనేం ... వాళ్ళల్లో ఒక్కణ్ణికూడా మిగల్చలేదు.

ఈ సంభాషణలో రెండోమూలకు నడిచివెళ్ళి తుపాకీ, జెండా అక్కడపెడతాడు. అక్కడే వున్న చిన్నకర్రఊతంగా తీసుకుంటాడు... తను మాట్లాడేమాటలు ఎవ్వరూ వినడంలేదని అతనికప్పుడు స్ఫురణకొస్తుంది.)

(అనుమానంగా) అమ్మా! ...

బాబా! ... (ఎవరూమాట్లాడరు.)

(జగ్గా కుంటుకుంటూ తల్లిదగ్గరకు వెళ్తాడు. ఆమెను చెయ్యిపెట్టి "అమ్మా" అని కదుపు తాడు. తల్లిశవం ప్రక్కకొరిగి పోతుంది. జగ్గా కొయ్యబారి పోతాడు.)

జ. అమ్మా! (అరిచాడు) ఏమిటమ్మా ఈ ఘోరం! (గబుక్కున వెళ్ళి తండ్రి మొహంమీద ముసుగు తీశాడు) బాబా!... ఇందుకేనా నే నెంతచెప్పినా వినకుండా ఇక్కడే వుండిపోయింది? ఆనాడందరూ అంత ఆప్యాయంగా పంపించారే! అదే ఆఖరి చూపైందామ్మా? నన్ను ఒంటరివాణ్ణిచేసి వెళ్ళిపోయారామ్మా?

(దూరంగాపడివున్న చైనావాడిశవం కని పించింది.)

ఆఁ! ఈ కిరాతకులు ఇక్కడి కొచ్చారా? అనుకున్నంతాఅయింది.. వీడి అత్యాచారాలకి మీరు ఆహుతై పోయారా బాబా! వాడి ప్రాణాల్ని బలిపెట్టడంకోసం — మీ రక్తాన్ని నైవేద్యం పెట్టారామ్మా? (ఏడు స్తాడు) (తెప్పరిల్లుకొని) మూనీ... (అటూఇటూ చూశాడు.) మూనీ! మూనీ! ఈ దారుణమంతా చూసి నువ్వు భయపడిపోయావు గదూ! నేను దగ్గరలేనని కుమిలిపోయావు గదూ?... ఫరవాలేదు మూనీ? నే నొచ్చేశానుగా! ఈ పైశాచికత్వానికి బదులు తీరుస్తాను (మూనీని పట్టుకుని తిప్పుకుంటాడు. మూనీ నిర్జీవంగా

పడిపోతుంది) మూనీ !...

ఆఖరికి నువ్వుకూడా నాకు దక్కలేదా మూనీ? జీవితంలో నాకేమీ మిగల్చలేదా మూనీ?

అక్కడ శత్రువులందర్నీ చంపానన్న సంతోషంతో, మీ అందరినీ కలుసుకుంటానన్న సంతృప్తితో ఇంటికొచ్చానే! చివరి కిక్కడ నాకు చీకటీ, దుఃఖం దిగవిడిచి–మీరంతా దూరమైపోయారా? ఇక నేను మాత్రం ఎందుకు బ్రతకాలి? ఎవరి కోసం బ్రతకాలి?

(నీళ్ళతో నిండిన అతని కళ్ళకి చైనావాడి శవం గోచరించింది.)

...లేదు...నేను బ్రతకాలి... బ్రతుకుతాను...నా దేశంకోసం నేను పుట్టినగడ్డకోసం బ్రతుకుతాను. ప్రతీకారంకోసం బ్రతుకుతాను. మీలాగా అన్యాయానికి ఆహుతైపోయిన అమాయకజీవుల ఆత్మశాంతికోసం బ్రతుకుతాను (కుంటుకుంటూ వెళ్ళి తన జండా, తుపాకీ తీసుకుంటాడు)

నా జీవితాన్ని చీకటికూపంగా మర్చిన ఈ పాపాత్ముల ప్రాణవాయువులతో రక్తజ్యోతులు వెలిగిస్తాను! పాల నురుగువంటి ఈ పవిత్రభూమిపై మానవరక్తం మడుగులు కట్టించే ఈ రాక్షసులకు మంచుగోరీలు కడతాను – తల్లుల కడుపుల్లో భార్యల బ్రతుకుల్లో, ఆరిపోని కారు చిచ్చు రగిల్చిన ఈ కిరాతకుల పచ్చి నెత్తుళ్ళతో నా దేశంలో గడపగడపకీ మనిషిమనిషికీ, వీరతిలకం పెడతాను!...జై హింద్!

(బిగతా గంభీరంగా తుపాకీగురిపెట్టి బయటకు నడుస్తుంటే నేపథ్యంలో – ఉచ్చైశ్వరంతో వినిపిస్తూంటుంది.)

శ్లో॥ జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదప
గరీయసీ

జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి
గరీయసీ